

2023-10-31

Finansdepartementet
Avdelningen för offentlig förvaltning
Enheten för digitalisering av den offentliga
förvaltningenfi.remissvar@regeringskansliet.se

Promemorian Genomförande av EU:s dataförvaltningsförordning, Ds 2023:24

(Fi2023/02158)

Sammanfattning

I huvudsak anser Bolagsverket att promemorian innehåller välmotiverade och relevanta författningsförslag.

Bolagsverket avstyrker dock den föreslagna författningstekniska lösningen att de kompletterande bestämmelser som anger när kapitel II i dataförvaltningsförordningen ska tillämpas införs i öppna datalagen. Vidareutnyttjande av skyddade data enligt dataförvaltningsförordningen avser inte de skyddade uppgifterna i sig, utan *ändrade* med toppmoderna metoder så att skyddet bibehålls samtidigt som sammanhanget med rådatan kvarstår så att de tillgängliggjorda ändrade uppgifterna blir användbara. En bestämmelse om under vilka förutsättningar en myndighet får eller ska ändra skyddade data i syfte att de med bibehållet skydd ska kunna tillgängliggöras för vidareutnyttjande saknas i svensk rätt och i promemorian's förslag. Bolagsverket föreslår att en sådan bestämmelse införs i den föreslagna lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataförvaltningsförordning.

Bolagsverket bedömer vidare att lösningen att göra öppna datalagen tillämplig också på vidareutnyttjande av skyddade data riskerar att få konsekvenser som inte är avsedda eller önskvärda och som inte följer av dataförvaltningsförordningen. Flera av de föreslagna bestämmelserna är också obehövliga till följd av att dataförvaltningsförordningen är direkt tillämplig. De kompletterande bestämmelser som behövs bör endast införas i den föreslagna kompletteringslagen.

Som sektorsansvarig i Ena, Sveriges digitala infrastruktur, inom grunddatadomän Företag förväntar sig Bolagsverket bli delaktigt i den fortsatta utredning som regeringen enligt avsnitt 4.6.7 bör göra av frågan om att i framtiden på sektorsnivå utse behörigt organ att ge vägledning i hur data bäst kan struktureras och lagras för att vara lättillgängligt.

Bolagsverkets synpunkter

Allmänt

I den juridiska litteraturen förekommer ännu referenser till den upphävda datalagen (1973:289), den första nationella dataskyddslagstiftningen i världen. För att undvika sammanblandning med den ursprungliga datalagen bör det övervägas att i det kommande lagstiftningsarbetet använda en annan förkortning än ”datalagen” för lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data. DIGG använder förkortningen öppna datalagen.

Av skäl 15 i dataförvaltningsförordningen framgår att den skyddade data som tillgängliggörs för vidareutnyttjande *före överföring* ska anonymiseras så att de registrerade inte kan identifieras och ändras så att ingen konfidentiell information lämnas ut samt att behandling i s.k. säker behandlingsmiljö avser pseudonymiserade data. Den skyddade karaktären ska alltså bevaras även gentemot vidareutnyttjaren (jfr artikel 5.3). Att datan trots det är möjlig att vidareutnyttja beror på att den skyddade karaktären bevaras genom att myndigheten tillämpar toppmoderna metoder så som generalisering, randomisering och syntetisering som nämns i skäl 7, vilka till skillnad mot traditionell maskning medför att det som tillgängliggörs utgör data i egentlig mening, dvs. en representation av information.¹ Denna poäng är central för förståelsen av kapitel II i dataförvaltningsförordningen som i allt väsentligt handlar om myndigheternas användning av de metoder som nämns i skäl 7.

Emellertid är dataförvaltningsförordningen enligt Bolagsverkets erfarenhet så komplicerad att många vid en första läsning felaktigt antar att regleringen tar sikte på röjande av skyddade data till särskilt betrodda vidareutnyttjare som enligt villkor för vidareutnyttjandet inte ska lämna datan vidare. Det bör därför övervägas om inte den kompletterande svenska regleringen bör innehålla en upplysningsbestämmelse om att uppgifternas skyddade karaktär ska bevaras gentemot vidareutnyttjaren. Den föreslagna bestämmelsen i nya 2 kap. 5 a § första stycket öppna datalagen får anses otillräcklig i detta hänseende. Även om bedömningen att uppgifternas skyddade karaktär ska bevaras gentemot vidareutnyttjaren uttrycks på flera ställen i promemorian,² bör den i framtida lagstiftningsarbete framhävas tydligare, företrädesvis även redan i en sammanfattning.

Översikt

Bolagsverket lämnar i övrigt följande synpunkter indelade utefter promemorians rubriker.

1.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s dataförvaltningsförordning

Allmänt

Som utvecklas i synpunkterna till 1 kap. 8 § öppna datalagen nedan, anser Bolagsverket att de svenska bestämmelser som reglerar när kapitel II i dataförvaltningsförordningen ska

¹ Jfr Artikel 29-gruppens yttrande 05/2014 om avidentifieringsmetoder s. 3 f.: ”Slutsatsen i yttrandet är att avidentifieringsmetoder kan ge integritetsgarantier och kan användas för att skapa effektiva avidentifieringsprocesser, men endast om tillämpningen av dem är utformad på lämpligt sätt. Det innebär att förutsättningarna (sammanhanget) och målet eller målen för avidentifieringsprocessen måste fastställas tydligt så att den avsedda avidentifieringen uppnås *samtidigt som användbara uppgifter produceras*” (kursiverat här).

² Se t.ex. s. 57, 102 och 107.

tillämpas bör införas i den föreslagna kompletteringslagen istället för öppna datalagen. Bolagsverket föreslår för detta ändamål följande grundläggande bestämmelse:

”Om skyddade data som framgår av artikel 3.1 c i EU:s dataförvaltningsförordning inte kan tillgängliggöras för vidareutnyttjande enligt lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data, ska en myndighet på begäran eller på eget initiativ ändra dessa skyddade data så att de med den skyddade karaktären bevarad kan tillgängliggöras för vidareutnyttjande enligt kapitel II i EU:s dataförvaltningsförordning, om det är lämpligt samt praktiskt och tekniskt möjligt.”

De kompletterande bestämmelser avseende kapitel II som i övrigt föreslås i promemorian och som kan anses behövas trots dataförvaltningsförordningens direkta tillämplighet bör införas endast i kompletteringslagen. Öppna datalagen kan dock med fördel innehålla en hänvisning till kompletteringslagen.

2 och 3 §§

Rubricerade paragrafer kan meddelas direkt av regeringen i förordning med stöd av restkompetensen och behöver därför inte återfinnas också i lagen. Bedömningen i avsnitt 5.6 som kommer till uttryck i 3 § att en och samma befintliga myndighet bör utses till behörig myndighet för både dataförmedlingstjänster och dataaltruismorganisationer är välmotiverad och rimlig. Men eftersom dataförvaltningsförordningen inte kräver att så sker och bedömningen skulle kunna ändras, saknas det skäl att låsa fast bedömningen i lag.

10 §

Genom lagen (2002:1320) om ändring i utsökningsbalken som trädde ikraft den 1 september 2022 ändrades 3 kap. 1 § utsökningsbalken så att förvaltningsmyndighets beslut som innefattar betalningsskyldighet, förutsatt att beslutet får överklagas i annan ordning än den som gäller för laglighetsprövning enligt 13 kap. kommunallagen (2017:725), utgör sådan exekutionstitel på grund av vilken verkställighet får ske direkt enligt utsökningsbalken. Verkställighet av sådant beslut får alltså numera ske även utan särskild föreskrift om det. Beslut om sanktionsavgift får uppfattas vara ett typexempel på sådant beslut som reformen är avsedd för.³ Bestämmelsen i 10 § andra stycket i den i promemorian föreslagna kompletterande lagen, om att verkställighet får ske enligt utsökningsbalken är således överflödigt och kan därför utgå. Inget hindrar förstås att en sådan särskild föreskrift om att beslutet om sanktionsavgift får verkställas ändå införs i lagen. Det skulle i så fall motiveras av att det då blir extra tydligt att verkställighet får ske, inte så som anges i avsnitt 5.8.12 av att föreskriften måste finnas för att verkställighet ska kunna ske.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:818) om den offentliga sektorns tillgängliggörande av data

1 kap. 8 §

Enligt den föreslagna ändringen i 1 kap. 8 § första stycket ska öppna datalagen tillämpas också när någon har rätt att få tillgång till skyddade data enligt någon annan lag eller förordning. Av förarbetena framgår att denna fråga om rätt att få tillgång i första hand avser bestämmelserna i 2 kap. tryckfrihetsförordningen, TF, om utlämnande av allmänna

³ Se prop. 2021/22:206 s. 9 jämförd med s. 15.

handlingar, vilket även noteras i promemorian.⁴ I 2 kap. 15 § TF anges att kan en handling inte tillhandahållas utan att en sådan del av handlingen som inte får lämnas ut röjs, ska den i övriga delar göras tillgänglig och enligt 16 § gäller rätten att ta del av kopia av handlingen *till den del handlingen får lämnas ut*. Det vanliga förfaringssättet i en sådan situation är att myndigheten låter göra en kopia i vilken de sekretesskyddade delarna täckts över,⁵ dvs. s.k. maskning. Ordalydelsen i TF kan inte uppfattas på annat sätt än att den enskilde *inte* har någon rätt att få tillgång till de data som p.g.a. sekretess täckts över i en allmän handling som i övriga delar lämnas ut enligt TF.

Inte heller någon annan författningsreglerad skyldighet att tillhandahålla data som avses i 1 kap. 8 § första stycket öppna datalagen är överordnad bestämmelserna om sekretess i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), OSL, varför sekretesskyddade uppgifter också tas bort ur handlingar som lämnas ut enligt sådan skyldighet.⁶ En myndighet har heller inte möjlighet att på eget initiativ tillgängliggöra data i strid med ett röjandeförbud i OSL.

I den mån uppgifter i en handling får lämnas ut till följd av en sekretessbrytande bestämmelse eller sekretess inte bedöms föreligga i det enskilda fallet för sekretessreglerade uppgifter så är det inte rättvisande att tala om skyddade data. Det är då istället frågan om tillgång till vanlig data enligt gällande lydelse av 1 kap. 8 § öppna datalagen varvid lagens befintliga regler om vidareutnyttjande ska tillämpas, inte kapitel II dataförvaltningsförordningen. Det förhållandet att ej maskade uppgifter ingår i samma handling och därmed sammanhang som de skyddade uppgifter som maskats betyder givetvis inte att de utlämnade uppgifterna utgör skyddade data.

Den bakomliggande bedömningen i avsnitt 4.5.3 att vidareutnyttjande av skyddade data förutsätter att informationen kan lämnas ut måste således ifrågasättas. Eftersom tillgång till skyddade data aldrig ges enligt de lagar och förordningar som avses i 1 kap. 8 § öppna datalagen är det författningstekniskt olämpligt att knyta tillämpligheten av kapitel II i dataförvaltningsförordningen till bestämmelserna i öppna datalagen. Tvärtom bör tillämpligheten av kapitel II enligt de kompletterande svenska bestämmelserna istället stå i ett *motsatsförhållande* till öppna datalagen precis som den gör till öppna datadirektivet enligt skäl 10 och artikel 3.1 dataförvaltningsförordningen.

För att ett vidareutnyttjande överhuvudtaget ska vara praktiskt möjligt krävs att det som tillgängliggörs utgör data, dvs. en återgivning av informationsbärande innehåll. Även om maskning i någon mening är en osofistikerad anonymiseringsmetod så utgör det som maskats inte data. Dataförvaltningsförordningen kan därför endast ta sikte på tillgängliggörande genom sådana metoder och miljöer som innebär att den skyddade datan ändras istället för att tas bort. Dataförvaltningsförordningen utgår från synsättet att den ändrade datan förblir den skyddade datan. Av artikel 5.3 framgår att det är i enlighet med nationell rätt som den skyddade karaktären bevaras genom metoderna för ändring av data och enligt skäl 10 gör dataförvaltningsförordningen det inte obligatoriskt att tillåta vidareutnyttjande.

⁴ Prop. 2021/22:225 s. 29 och promemorian s. 98.

⁵ Se rättsfallet RÅ 1993 ref. 3.

⁶ Jfr t.ex. 10 § lagen (2010:1767) om geografisk miljöinformation.

Genom den föreslagna ändringen i 1 kap. 8 § öppna datalagen antyds emellertid den egendomliga tolkningen att det förhållandet att om någon efter en begäran fått tillgång till en kopia av en handling ur vilken vissa uppgifter maskats så innebär det att denne också fått tillgång till de data som är skyddade enligt den sekretessbestämmelse som maskningen skett med stöd av, trots att de maskerade delarna egentligen utgör icke-information. Om denne framställer en begäran om tillgängliggörande för vidareutnyttjande av dessa maskade data riskerar de nya föreslagna bestämmelserna i öppna datalagen, särskilt 1 kap 8 § jämförd med 2 kap. 5 a §, kunna komma att tolkas så att myndigheten utan begränsning *ska* tillämpa artikel 5 i dataförvaltningsförordningen och därmed någon av de moderna metoder för anonymisering eller utlämnandekontroll enligt artikel 5.3 som innebär faktiskt utlämnande av information i form av den ändrade skyddade datan. Det är inte avsikten med dataförvaltningsförordningen att i varje situation tillgång till data nekats enligt nationella bestämmelser på grund av skydd som avses i artikel 3.1, en myndighet måste ändra datan så att den med bibehållet skydd kan vidareutnyttjas. I konsekvensavsnittet 8.2 anges att myndigheter behöver avgöra om det är möjligt och lämpligt att ge tillgång för vidareutnyttjande med hjälp av det ramverk som dataförvaltningsförordningen sätter upp. Den föreslagna kompletterande regleringen saknar emellertid just en bestämmelse om att tillgång till vidareutnyttjande ska ges endast om det är möjligt och lämpligt.

Om skyddade data i den föreslagna ändringen av 1 kap. 8 § istället ska uppfattas avse de data som framställts genom att moderna metoder för anonymisering och ändring har tillämpats så blir regleringen ett moment 22. Den databas med t.ex. randomiserad eller syntetiserad data som en myndighet framställt genom att ändra databasen med skyddad rådata i syfte att kunna tillgängliggöra ändrade data för vidareutnyttjande, torde förvisso utgöra en allmän handling enligt TF när den väl har framställts, men inte innan. Den fråga som de kompletterande bestämmelserna ska besvara är i vilken utsträckning det är rimligt att en enskild kan åstadkomma att en myndighet ska framställa ändrade data innan myndigheten gjort det.

Det bör övervägas om det inte i någon form bör införas en skyldighet att tillämpa den toppmoderna teknik som avses i dataförvaltningsförordningen, eftersom det kan befaras att blott en bestämmelse om att en myndighet *får* använda metoderna och behandlingsmiljöerna i praktiken i de flesta fall inte kommer leda till att så sker, även om avgifterna härför är kostnadstäckande, och eftersom det är själva syftet med kapitel II att metoderna och miljöerna kommer till (ökad) användning. En sådan skyldighet bör utformas så att den gäller endast om det är lämpligt samt praktiskt och tekniskt möjligt med förebild i skyldigheten enligt artikel 5.1 öppna data-direktivet/2 kap. 2 § andra ledet öppna datalagen att för vidareutnyttjande tillgängliggöra data i maskinläsbart format.

Bolagsverket föreslår att en sådan bestämmelse införs i den i promemorian föreslagna lagen om kompletterande bestämmelser till EU:s dataförvaltningsförordning.

3 kap. 1 a §

Den föreslagna bestämmelsen är endast en hänvisning till vad som följer av artikel 4 i den direkt tillämpliga dataförvaltningsförordningen och är därför obehövlig.

4 kap. 1 §

Genom tillägget av skyddade data till paragrafen ger en ordagrann läsning vid handen att inte bara den föreslagna 2 a § utan även övriga begränsningar i 2–6 §§ ska tillämpas för

avgifter för vidareutnyttjande av skyddade data. Tillägget antyder att skyddade data också kan vara värdefulla datamängder eller forskningsdata och att de då ska tillgängliggöras avgiftsfritt. Ett exempel med Bolagsverkets data kan åskådliggöra problematiken.

Uppgifterna om personnummer, namn och adress för samtliga enskilda näringsidkare i handelsregistret utgör en värdefull datamängd enligt 1 kap. 4 § öppna datalagen. Om uppgifterna i ett enskilt fall efter utlämnande kan antas komma att behandlas för ett ändamål som är oförenligt med de ändamål som anges i 1 a § handelsregisterförordning (1974:188) kan den värdefulla datamängden vara sekretessbelagd enligt 21 kap. 7 § OSL och utgör då samtidigt skyddade data enligt det föreslagna tillägget till 1 kap. 4 § öppna datalagen. Om Bolagsverket randomiserar eller generaliserar de skyddade uppgifterna så att de kan tillgängliggöras för vidareutnyttjande med den skyddade karaktären bevarad kan det förhållandet att den rådata som anonymiseringsmetoden baserats på utgör en värdefull datamängd anses medföra att tillgängliggörandet av skyddade data för vidareutnyttjande måste ske avgiftsfritt enligt 4 kap. 4 § öppna datalagen. Bolagsverkets kostnader för den för vidareutnyttjande nödvändiga toppmodern anonymiseringsmetoden kan då inte täckas med avgifter för tillgängliggörande för vidareutnyttjande av de ändrade skyddade data som framställts genom metoden. Det saknas då incitament för Bolagsverket att använda toppmodern anonymiseringsmetoder och eftersom tillgängliggörande av skyddade data för vidareutnyttjande så som anges i promemorian ska vara frivilligt kommer den föreslagna regleringen i öppna datalagen resultera i att Bolagsverket inte kommer att tillämpa sådana toppmodern metoder som är förutsättningen för vidareutnyttjande av skyddade data, stick i stäv med själva syftet med dataförvaltningsförordningen.

Denna problematik är enbart en konsekvens av den föreslagna lösningen att låta öppna datalagen omfatta skyddade data. Av själva dataförvaltningsförordningen framgår inte att skyddade data ska ha någon koppling till de kategorier av data som föreskrivs i öppna datadirektivet. Det kan inte ha varit EU-lagstiftarens avsikt att värdefulla datamängder eller forskningsdata för vilka hinder för utlämnande finns i det enskilda fallet p.g.a. sekretessbestämmelse som gör datan till skyddade data ska vara avgiftsfria när de tillgängliggörs i bearbetad anonymiserad form enligt dataförvaltningsförordningen.

Eftersom uttrycket skyddade data inte läggs till i alla paragrafer som synes avses bli tillämpliga på sådana data får i detta sammanhang också nämnas att det synes vara avsikten med de ändringar i öppna datalagen som föreslås i promemorian att t.ex. hela 2 kap. också ska tillämpas på skyddade data, inte endast de nya 5 a och 6 a §§. För skyddade data som i obearbetad form också utgör t.ex. en värdefull datamängd blir således kraven för tillgängliggörande av en värdefull datamängd också tillämpliga, t.ex. kraven på maskinläsbart format och gränssnitt. Konsekvenserna av detta är inte tillräckligt analyserade och kan vålla många tillämpningsproblem. Det obligatoriska kravet att i gränssnittet använda kärnvokabulären för företag enligt genomförandeförordningen (EU) 2023/138 om värdefulla datamängder går t.ex. inte att uppfylla i praktiken eftersom genomförandeförordningen inte är avsedd att tillämpas på företagsdata som bearbetats med anonymiseringsmetoder. Det sagda talar ytterligare för att kompletterande bestämmelser till kapitel II i dataförvaltningsförordningen inte ska införas i öppna datalagen.

4 kap. 2 a §

Artikel 6 i dataförvaltningsförordningen om avgifter är direkt tillämplig och fordrar i huvudsak inte någon kompletterande bestämmelse. Artikeln är en motsvarighet till artikel 6 i öppna data-direktivet och ska tillämpas *istället för* de nationella bestämmelser som genomför direktivet. Dataförvaltningsförordningen kräver inte att de bestämmelser som genomför direktivet också tillämpas på vidareutnyttjande av skyddade data så som föreslås i promemorian, det vållar snarare stora tillämpningsproblem. Den föreslagna 4 kap. 2 a § bör därför utgå.

Det fastställande av kriterier och beräkningsmetoder som medlemsstaterna ska göra enligt artikel 6.6 dataförvaltningsförordningen bör ske genom att en bestämmelse motsvarande 4 kap. 7 § öppna datalagen tas in i den föreslagna kompletteringslagen.

5 kap. 1 §

Om de kompletterande bestämmelserna överförs till kompletteringslagen som Bolagsverket föreslår kan denna bestämmelse utgå då den väsentligen inte avviker från vad som redan gäller enligt dataförvaltningsförordningen.

3.2.4 Dataskydd

På s.52 anges att ”Om handlingen inte lämnas ut på papper behöver sättet som handlingen tillgängliggörs digitalt dock uppfylla dataskyddsreglerna.” Det är dock inte bara ”sättet”, utan även förutsättningarna att överhuvudtaget lämna ut den allmänna handlingen elektroniskt som behöver uppfylla dataskyddsreglerna, i praktiken främst principen om ändamålsbegränsning i artikel 5.1 b om att mottagarens ändamål, vilket blir det ändamål för vilket den utlämnande myndigheten behandlar personuppgifterna i den allmänna handlingen genom det tilltänkta utlämnandet, ska vara förenligt med de ändamål för vilka myndigheten samlade in personuppgifterna.

4.2.5 Behöriga organ

Orden ”till vidareutnyttjande” saknas efter ordet ”tillgång” i meningen ”De behöriga organen får ges befogenhet att bevilja tillgång till de kategorier av data som avses i artikel 3.1.”.

4.3.3. Skyddsåtgärder - allmän handling och sekretess

I avsnittet görs bedömningen att det rättsliga stödet för en myndighet att tillämpa toppmoderna anonymiseringsmetoder för att framställa data som kan tillgängliggöras enligt kapitel II i dataförvaltningsförordningen normalt återfinns i myndighetens instruktion eller regleringsbrev, informationsskyldighet enligt annan verksamhetsförfattning jämte serviceskyldigheten förvaltningslagen. Bedömningen är långt ifrån självklar och förklaras inte närmare. För att samtliga myndigheter ska ges ett tydligt rättsligt stöd, vilket är till fördel utifrån kravet på rättslig grund i artikel 6 dataskyddsförordningen för personuppgiftsbehandlingen i anonymiseringsprocessen, och vidareutnyttjande därmed ska kunna komma till stånd i så stor utsträckning som möjligt, bör det införas en generellt tillämplig bestämmelse så som den som Bolagsverket föreslagit i synpunkterna till avsnitt 1.1 ovan.

4.4.1 Datalagen ska komplettera dataförvaltningsförordningens regler om vidareutnyttjande av skyddade data

Oavsett att det enligt ovan inte är lämpligt med kompletterande bestämmelser i öppna datalagen, bör de författningstekniska och redaktionella fördelarna med en kompletterande reglering i öppna datalagen som anförs i detta avsnitt inte överdrivas då det ändå införs en särskild lag med kompletterande bestämmelser.

4.5.2 Tillgängliggörande av data på olika sätt

I tjänster i uppdragsverksamhet, vilken i svensk rätt betraktas som tillgängliggörande på myndighetens eget initiativ och inte på begäran,⁷ ställs regelmässigt villkor för användningen av tjänsten vilka i vissa delar motsvarar sådana som avses i artikel 5. Bedömningen på s. 98 att skyddade data, för vilka myndigheten enligt kapitel II behöver ställa upp vissa villkor för vidareutnyttjandet, inte kan tillhandahållas utan en begäran måste därför ifrågasättas. Samma sak gäller en liknande skrivning i avsnitt 4.7.3.

5.7.3 Klagomål och 5.8.13 Överklagande av beslut

I promemorian saknas en diskussion om innebörden i artiklarna 27 och 28 avseende rätten att inlämna klagomål och inleda överprövningsförfaranden ”kollektivt” och en analys av om denna rätt behöver, bör eller överhuvudtaget kan genomföras i svensk rätt. Ett förhållande där en part också är ombud för en annan utgör knappast en kollektiv talan. Möjlighet att föra talan kollektivt får anses saknas enligt förvaltningslagen och förvaltningsprocesslagen, jfr tillämpningsområdet för lagen (2002:599) om gruppåtgång.

8.2 Konsekvenser för andra myndigheter och domstolar

I avsnittet anförs bl.a. att anmälningsskyldigheten gällande överträdelse av artikel 5.14 till den behöriga myndigheten för dataförmedlingstjänster inte bedöms få sådana konsekvenser att den inte kan hanteras inom befintliga anslag. Bolagsverket är dock inte en anslagsfinansierad myndighet. Ifall regeringen bedömer att Bolagsverkets kostnader för anmälningsskyldigheten till PTS och för informationsskyldigheten till DIGG enligt föreslagna 2 kap. 6 a § öppna datalagen inte får täckas av avgifterna för tillgängliggörande av skyddade data för vidareutnyttjande, bör Bolagsverket ges anslag för dessa kostnader.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Inga Otmalm. Föredragande har varit verksjuristen Anders Eriksson. I den slutliga handläggningen har även tillförordnade rättschefen Joakim Blomqvist deltagit.

Inga Otmalm

Anders Eriksson

⁷ Prop. 2021/22:225 s. 78.